

- като се скиташе по полето; и попита го този челоуѣкъ и рече: Що търсишъ?
- 16 А той рече: Братята си търся: кажи ми
- 17 дѣ пасатъ. И рече онзи челоуѣкъ: Оти-
доха отъ тука; защото ги чухъ да гово-
рятъ: Да идемъ въ Дотанъ. И отиде
Иосифъ подиръ братята си, и намѣри ги
- 18 въ Дотанъ. И тѣ като го видѣха отъ да-
лечъ, прѣди да приближи при тѣхъ, сду-
19 маха се противъ него да го убиятъ. И
рекоха помежду си: Ето, иде онзи съ-
20 новидецъ. Елате сега и да го убиемъ, и
да го хвърлимъ въ единъ отъ рововетъ;
и ще речемъ: Лошъ звѣръ го изяде; и
ще видимъ що ще да излѣзе отъ сѣни-
- 21 щата му. И като чу Рувимъ, освободи
го отъ рѣцѣтъ имъ, и рече: Да го не
- 22 убиемъ. И рече имъ Рувимъ: Да не про-
лѣете кръвъ: хвърлете го въ тоя ровъ
който е въ пустинята, и рѣка да не ту-
рите на него, — за да го освободи отъ
рѣцѣтъ имъ, и да го върне на баща му.
- 23 И когато дойде Иосифъ при братята
си, съблѣкоха отъ Иосифа срачицата му,
пѣстрата срачица която бѣше на него.
- 24 И взеха го та го хвърлиха въ рова; а